

Tadeusz Nowierski

Official Number	76803
Rank	polski: ppłk pil./308 DM/ brytyjski: W/Cdr
Date of birth	1907-06-22
Date of death	1983-04-02
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Stare Wsp. 52.253356, 20.977879
Grave	kwatery 274, rząd I, miejsce 11.
Photo of grave	A photograph of the grave of Tadeusz Nowierski. The headstone is made of grey granite and has the following inscription: 'TADEUSZ NOWIERSKI', 'PPEK PILOT', 'UCZESTNIK BITWY O WIELKĄ BRITANIĘ', '22 VI 1907 - 2 IV 1983'. There are yellow chrysanthemums, a blue candle, and a red candle on the grave.
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcie nagrobka: Krzysztof Kubala

pl.wikipedia.org/wiki/Tadeusz_Nowierski

kresy-siberia.org

bbm.org.uk/airmen/Nowierski.htm

www.polska1918-89.pl/pdf/powojenne-losy-elity-polskiego-lotnictwa,2901.pdf

www.aviationart.pl/signatures/98.html

Biogram: www.polishairforce.pl/nowierski.html

Tadeusz Nowierski urodził się w Piotrkowie 22 czerwca 1907 r. W wieku 22 lat rozpoczął swoją przygodę z wojska. Wstąpił do niego jako ochotnik. Jako ochotnik miał możliwość wyboru. Wybrał dla siebie lotnictwo. W stolicy stacjonował 1 Pułk Lotniczy. To w nim ukończył kurs pilotażu. Będąc podoficerem zawodowym skończył Szkołę Podchorążych. Promowany w 1935 r, do stopnia podporucznika otrzymał swój przydział liniowy. Musiał zostawić syreni gród. Trafił pod Wawel.

Z chwilą wybuchu II wojny światowej latał w powietrznym rozpoznaniu Armii "Kraków". Po wrześniowej przegranej przedostał się do Rumunii. Z niej dalsza droga wiodła do Francji. Ale po jej kapitulacji znalazł się na początku 1940 r. w Wielkiej Brytanii.

Na Wyspie Ostatniej Nadziei zapoznał się angielskimi samolotami. Odbył niezbędne przeszkolenie. 5 sierpnia 1940 r. uzyskał przydział do jednostki bojowej RAF. Był cudzoziemcem pilotem, który latał w 609 Dywizjonie Myśliwskim. Razem z nim wziął udział w Bitwie o Wielką Brytanię.

13 sierpnia 1940 r. w czasie lotu bojowego związał się walką z niemieckim Me - 109. Efektem tej było zestrzelenie nieprzyjaciela. Startując do lotu 7 września tego samego roku odnotował prawdopodobne zwycięstwo w pojedynku z Do - 17. W czasie lotu 5 października 1940 r. dopadł go pech. Silnik we własnej maszynie odmówił posłuszeństwa. Nie doleciał na własne lotnisko. Był zmuszony opuścić maszynę na spadochronie. Po dziesięciu dniach od pechowego lotu dopisało szczęście. W celownikach miał Me - 109. Strzelał skutecznie. Niemiec w zwitkach korkociągu roztrzaskał o ziemię. 2 grudnia 1940 r. przyczynił się jako współ autor do wyeliminowania z walki Do - 17.

Dobrze się wojowało z brytyjskimi kolegami. Tęsknił jednak za rodakami. Przeniósł się do nich. 21 marca 1941 r. był już wśród swoich. Rozpoczął loty z 316 Dywizjonem Myśliwskim. "Warszawiacy" powierzyli mu 10 sierpnia 1941 r. dowodzenie eskadrą. Jak to na wojnie bywa? Nie pozostał z nimi długo. Dostał rozkaz, który przenosił go do "Krakowiaków". 10 stycznia 1942 r. został dowódcą 308 Dywizjonu Myśliwskiego. Razem z nim dzielił troski i radości do 5 maja 1942 r. Następnie był zastępcą dowódcy 1 Polskiego Skrzydła Myśliwskiego.

Od 1 grudnia 1942 r. został oficerem łącznikowym w 11 Grupie Myśliwskiej. 15 lutego rok później przeszedł do 58 OTU. Uczył innych lotniczego rzemiosła jako instruktor. 20 czerwca 1943 r. powierzono nową funkcję. Został dowódcą 2 Polskiego Skrzydła Myśliwskiego. Pozostawał na tym odpowiedzialnym stanowisku do 12 października 1943 r. Z niego odszedł do 133 Polowego Portu Lotniczego na jego dowódcę. Pełnił tę funkcję od 12 lipca 1944 do 17 lutego 1945 r. Gdy wojna zbliżała się do końca wysłano go za ocean. Otrzymał skierowanie do Stanów Zjednoczonych. Miał zdobywać wiedzę na kursie

sztabowym.

Do nowej wyzwolonej Polski wrócił dwa lata po zakończonej wojnie. Przeszedł do rezerwy. Skażony przeszłością, tym że walczył na Zachodzie stał się ofiarą dla polskich zwolenników polityki Stalina. W połowie 1948 r. został aresztowany. Po dwóch latach wyszedł na wolność.

Opracowanie: Konrad Rydołowski